

חתול השופט

אגדה יפנית

היה היה פעם ביפן איש עשיר שאסף דמויות של חיות מגולפות מעץ ושנהב. היו לו פסלונים של חיות רבות אך לא של

עכבר. לכן הוא הזמין אליו שני בעלי מלאכה, גלפים טובים שעסקו בפיסול דמויות של חיות

ואמר להם לעשות דמות של עכבר, אך כזו שנראית כמו עכבר אמיתי.

הוא אמר להם "תגלפו לי עכבר ממש. אני רוצה כזה שכל חתול יתנפל עליו כי יחשוב שזה עכבר אמיתי. נעמיד אותם ביחד ונראה על איזה מהם יתנפל החתול שלי. הגלף שאת העכבר שלו יבחר החתול, יקבל ארנק זהב ממני."

שני הגלפים חזרו כל אחד לביתו והתחילו במלאכה. כעבור זמן מה הם חזרו עם הפסלונים שלהם. אחד מהם היה עכבר עץ, מגולף

להפליא, שהיה נראה כמו עכבר ממש. השני היה עלוב ביותר, מקושקש ובעל צורה מוזרה. קשה היה להבחין שהוא דמות עכבר.

אך כשהעשיר נתן לגלף את הזהב שאל אותו
"הסבר לי, איך הצלחת לעשות זאת?"
"זה היה פשוט, אדוני" ענה הגלף "לא גילפתי
את העכבר מעץ אלא מחתיכת דג מיובש. לכן
החתול התנפל מיד עליו."

כשכולם סביב הבינו איך הוא הצליח לרמות את
החתול, פרצו בצחוק רם. אחרי שנרגעו מצחוק
אמר האדון העשיר "אין ברירה אלא לתת שני
ארנקי זהב. אחד לגלף שהכין את הפסלון

הנהדר של העכבר, שני לזה שהצליח לגלף
בחכמה כזו. את פסל העץ אשמור לעצמי, ואת
השני, מהדג המיובש, נשאיר לחתול השופט.

"איך זה?" אמר האדון
העשיר "זה גילוף נהדר,
כמו עכבר חי ממש,
והשני.. חתיכת חומר
עלובה ומסכנה. מי ינחש
שזה עכבר, בוודאי לא
חתול."

"אנא, תן לחתול לשפוט" אמר הגלף השני
"שהוא יחליט איזה עכבר טוב יותר."
האדון העשיר חשב זה דבר מטופש ומיותר,
אבל מאחר שהבטיח מבחן ציווה להניח את
שני הפסלונים זה בצד זה ולהביאו את חתול
הבית.

למרבה הפלא החתול לא שם לב כלל על פסלון
העץ הנהדר אלא התנפל מיד על הפסלון
העלוב והתחיל לכרסם בו במרץ.
לא הייתה ברירה אלא לתת לגלף של הפסלון
העלוב את הפרס המובטח.